

AKATALPA

Aralık 2015 - Sayı 192

Aylık Şiir ve Eleştiri Dergisi

ISSN 1305 - 7685

Aytekin KARAÇOBAN

Reha YÜNLÜEL

1000+1 SORU

183
Beyaz kağıt,
korkumun, o kahrolası tortumun aşk doruğu.
Beyaz kağıt,
balıklama dalan gözlerime susuz havuz.
Beyaz kağıt,
bedenimi yatırdığım çivili yatak.
Beyaz kağıt,
aç karınlı canavar ağzına
elimi uzatsam kolum kalacak.
Beyaz kağıt,
kalemim okşamadıkça
cinsel organı vahasız çöl.
Beyaz kağıt,
düşlerimin darbukasına kanmayan dansöz.
Boş kağıt,
yitik belleğin yapı iskelesi...

Ne zaman, söyle, ne zaman
sende hasat mevsimi?

184
Suyu kirli kuyu,
beynim,
uzay sende arıyor
boşu boşuna merkezini.

Çıkışa yürüdüğünü sanırken
anlam şaşkın
dibine yeniden yığıldıkça.

Nasıl yapıyorsun bunu?

185
Tersinde çocuk,
yüzünde yetişkin,
ömrümü hangi tarafa
eyleyeceğini bilmeyen garip kalbur,
daha neler yapmalıyım
vatandaşın olmak için?

186
Sözün kaynağına iki adım kala
suyun şırıltısını duya duya
susuzluktan ölen sessizliğe başucunda
yardım eli uzatmayacak kadar sinsisi...

Şarkımın eksik notası,
hangi düşlere bekçilik yaparsın?

KARANLIK ODADA ŞİİR TA'BI

sr ile köroğlu'nun küheylânına...

sözcükleri ve işaretleri aldım,
suladım, yemledim,
kapattım bir ara odaya
ışsız, sancılı, soğuk kara bir oda
bir ucu uçsuzlukla örülü,
bir ucu bucaksızlıkla dürü
"işte", ıssız ıssız bir kara oda.

sözcükler birbirleriyle gülüştüler
bir söğüdün birbirine sarılan dalları oldu
o zaman "sanki".
sözcük sözcüğü ısıtır mı dersin?
köşesi silinmiş
boyu devrilesice, eni yığılası duvarlar
kulak kabarttılar ilişmeye
kara ve nefes alıp veren kulaklar
kımıldayan, ayva tüylü,
yumuşak mı yumuşak, ılık mı ılık
ılıtmaya yetiyetivermediler "işte"yi.

bir "ve" geldi önce, sonra bir "veyâ"
bak sen şu muzip "ile"ye
"ama" amansız çıktı göz verdi dağa
bir fiil gerekti o an, fiiller peşpeşe kuyruğa girdiler
özne desen gizlisi makbûl zâten
zamâna ve mekâna ne gerek var ki
evrenin selinde;
zarflar edatları "eğer"leyip zarfladı
edatlar zarfları k'atladılar
"ki"ler, ustası kendinden menkul
suspus sustalı bir uçurum,
demek gerisi yok.

"noktalama işaretleri" desen
hep hop hop top peşinde!

Tahir Abacı, Sibel Akın, Ece Apaydın, Sevil Avşar, Perihan Baykal, Ünsal Çankaya, Uğur Demirkol, Rasim Demirtaş, Altay Ömer Erdoğan, Barış Erdoğan, Osman Serhat Erkekli, Ozan Genç, Nihan Işiker, Korkut Kabapalamut, Selami Karabulut, Aytekin Karaçoban, Abbas Karakaya, Müştehir Karakaya, Beytullah Kılıç, Nevzat Konşer, Mustafa Oğuz, İbrahim Oluklu, Hızır İrfan Önder, Mert Öztürk, Mehmet Rayman, Ertuğrul Tiryaki, Reha Yünlüel.

KAPAK YILDIZI OZAN

Ozan GENÇ

Biliyorsunuz, geçen ay *Ateşli Buse* dergisinde kapak oldum. Epeydir hak etmişim ama hak etmeden üşüşenler yüzünden anca sıram geldi; sağolsun, varolsunlar bir kaç güzel / sevgili arkadaş güzel sorular hazırlamışlar, bizim ortaklığın usta fotoğrafçısı Necdet Hepçeker de dileğimi kırmadı, çözünürlüğü yüksek fotolarını çekti. İlk internette gördüm kapağı. İnsan bir tuhaf oluyor, karışık duygular yaşıyor. Ertesi gün cumartesiydi, ama erken kalktım, Kadıköy'e indim. Her zamanki kitapçımdan almayacağım bu kez, hani kapakta beni görürler, bir söz ederler, bilen biliyor, utangacımdır. Yazın dergileri de satan büfe gibi bir yer var, oraya gittim. İçeri girip seçemiyorsunuz, öndeki açık pencereden veriyorlar istediğiniz dergiyi. Olsun. Baktım, cama dizili dergiler arasında yok. Sordum,

“*Ateşli Buse* son sayı geldi mi?”

“Geldi” dedi adam, döndü içeriye, belli ki çırağına seslendi.

“Oğlum, *Ateşli Buse*'ler nerde”

“Hangi dergiydi o, şu çıplak karı dergisi mi?”

“Yok oğlum yok. Şiir miir dergisi var ya. Akşam geldi. Hani kapağında hıyar gibi bir surat vardı”.

“Haaaa, şu pişmiş kelle gibi sırtın suratın olduğu dergi. Onu kimse almıyo diye alta sallamıştım.”

Sabah duşu! İyidir, kendine getirir derler, bende öyle olmadı, suratımı ekşitip, ezip büzüp kendimden uzaklaşmaya çalıştım. Dergiyi alıp toz oldum ortadan. Hemen dergiye mi baktım sanıyorsunuz. İlk işim, bir genel boşaltım-yeri bulup aynada yüzüme bakmak oldu, hele neye benziyorum diye. Sonra o dizeleri kendime uyarlarken yakaladım kendimi: “Oğlum Ozan, işte geldin gidiyorsun bu diyara / Eskiden turptun şimdi döndün hıyara”.

Neyse, gittim bindim Karaköy vapuruna. Kapağı saklı tutarak dergiye bakıyorum, güzel yanıtlar vermişim, günümüz Türk şiirine yeni baştan çeki düzen vermişim, kimilerine çiçek dağıtmışım, kimilerine aba altından sopa göstermişim, “Ulan iyi, ulan aferin” dedim kendime. Bir yandan da göz ucuyla çevreyi süzüyorum, hele kimlerin elinde var dergiden diye. Görünürde kimsede yok! Olmadı, kalktım tüm vapuru dolaştım. Çoğunun elinde spor gazeteleri, kimisinde ıvır zıvır dergileri, tek tanrının kulu *Ateşli Buse* okumuyor. Oysa, bir önceki sayı, Yetik Gittigelmiz'in (kırk takla atarak) kapak olduğu sayıyı, yine böyle bir sabah vapurunda beş altı kişinin elinde görmüş, şaşırmıştım. Adam beni gıcık etmek için düzenleme yapmadı ya! Kendime kızdım: “Ulan Ozan, neye elini atsan kuruyor be!”

İnsanoğlunun bence en şaşşal yanı, gereğinden çok iyimser oluşu. Vapurdan iner inmez o yanım depreşti hemen, gelen geçenler sanki beni tanıyacaktırlar gibi bir havaya giriverdim yine. Aşırı iyimserlikte kuşkusuz, Karaköy'ün gelgeç halkı nerden bilecekti bu ayrıksı ozanı. Tünele binip Pera'ya çıktım. Bir kaç kez Taksim'e kadar gidip geldim. Bunca entelin adım attığı caddelerde yüzüme bakan tek kişi olmadı. Kuşkuya düştüm dergi buralara ulaşmadı mı henüz diye. Dergi de satan ünlü kitapçılara girip yokladım, evet oradaydım işte, raflardan

bakıyordum kendime. Yine baktım, yine pek hıyara benzetemedim kendimi. Dangalağın biri yüzümü bir başka dergiyle kapatınca sinirlendim, uzanıp tekrar açtım.

Çiçekpazarı'nın önünde ozan arkadaşlardan Hikmet Pekmezciğil'le burun buruna geldik. Bir bakışta gördü paltomun yan cebine yerleştirdiğim dergiyi, hemen de bildi.

“*Ateşli Buse* mi o, versene birader”

Utunarak uzattım. O ne, Hikmet kapağa bile bakmadan, dergiyi açtı hemen, sayfaları hızlı hızlı çevirdi. Baktım, Songül Karagül'ün dergideki şiirini okuyor. Sonra ağır bir sözcük söyleyip dergiyi kapattı ve bana uzattı. Canı sıkılmışıya benziyordu. Onu birlikte demlenmeye çağırdım. Kafa dengi içkievlerinden birine girdik. İçki, meze söyledik. Turlaya turlaya öğleyi getirmişim, içkievleri yükünü almaya başlamış. Hikmet içince açıldı, bu Songül'ü o elinden tutup yazın dünyasına taşımış, ilk kitabını bastırılmış, yazılar yazmış / yazdırmış. Sonra da karı (önce kız diyordu, bu aşamada karı yaptı!) tutmuş çakma ozan Latif Deliköylü'ye şiir adanmış!

Neyse, ozan arkadaşlardan ikisi üçü daha düştü de Hikmet'in sevi yarası çok değişmedi. İkisi üçü düştü de, sanki herşey olağanmış, sanki *Ateşli Buse*'de kapak olmamışım gibi havadalar. İlk görmediler, bilmiyorlar sandım, nice sonra, patatesin haşlanmış mı, fırında pişirilmiş mi daha yeyimli olur söyleşisinin kabak tadına döndüştüğü bir sıra, Ahmet Şahmat,

“Yav başka resim bulamadınız mı kapağa koyacak?” deyiverdi, ben arkası “hıyar gibi” diye gelecek korkusuyla beklerken, “Kim çektiyse ışığı ayarlayamamış, yoksa resim güzel” diye ekledi.

“Neresi güzel” dedi, Rasim Yanlanmış, “Şair gibi değil artist gibi poz vermişsin Ozan.

Natürel gibi durayım derken, natürel oynanmış gibi olmuşun”.

Hüsnü Gelbak da o ara gelmiş, tepemizde dikeliyordu. Daha oturmadan, ayakta,

“Gördüm gördüm” diye seslendi beni gönendirerek, “Aslında bu sayı ben olacaktım doğallıkla, bizimkiler soruları yetiştiremediler. Güzel olmuş, güzel. Yanıtlarına bakmadım doğallıkla, yine atıp tutmuşundur da, resimler güzeldi doğrusu. Usta işi çekimin hali başka oluyo doğallıkla. Erken başlamışsınız. Eh, katılacağız elbette size doğallıkla. Sanırım kutlama yapıyoruz, Ozan kardeşimdir doğallıkla.”

“Doğallıkla” dedim, ona yanımda yer açarken, “Ama işin bir de gelecek sayısı var”

“Sahi unuttum onu, sıra bana gelince siz böyle köhne yere de yanaşmaz, en pahalı yere yıkılırsınız doğallıkla. En iyisi Alaman işi yapalım” dedi de rahat bir soluk aldım.

Kafaları bulduk. Kafaları bulduktan sonra neler konuştuğumuzu yazacak değilim, ozanlığın da bir - izininle eski deyim kullanacağım - bir kıymeti harbiyesi olmalı değil mi ya? Esriyince insan dergiyi mergiyi, kapağı mapağı unutup. Bir ara kalktım, boşaltım yerine gideceğim, baktım içkievi tam yük. İki kişilik masada oturan bir kadınla bir erkek bana dikkatle bakmaya başladılar, hatta beni görünce fısıldaştlar gibime geldi. Ben de onlara baktım, tanış değillerdi. O an dergi ve kapak düştü usuma, herif kazmanın tekine benziyordu →

BİDAR

yitirdi anlamını huşu
kadehte üzüm tanesi
geçti sarhoşluk...

ama gözlüklü kadın entel gibiydi. Boşaltım yerinde işimi
gördüm, çıktım, bunların gözü yine üzerimde. Birden adam,

“Bir dakika, bakar mısınız?” dedi.

Sonunda ilgiye erişmiş olmanın kıvancıyla yanlarına gittim.
Adam iki elinin baş parmaklarıyla işaret parmaklarını daire
biçiminde açıp yukarı kaldırdı, aşağı yukarı hareket ettirdi:

“Ortaya karışık meyve tabağı istiyok”

Öğlen duşu! Esrik usuyla:

“Beyefendi ben garson değilim. Ozanım ozan!” dedim.

“Ozansan ne geziyon ortalıkta, git garsonu yolla bana” diye
terslendi adam.

Entel sandığım şıllık da:

“Bunda ozan gılığt da yoh, ozan ünüformang yoh mu
senin?” demez mi.

“Bundan sonra ozanım diyenin de...” diyerek ayrıldım
yanlarından.

Masada da kavga çıkmıştı. Rasim Yanlamış, Hüsnü
Gelbak’a bağıırıyordu:

“Ulan sen değil misin, daha geçen yıl, şairler artist mi ki
kapaklarda fotoğraf yayımlıyorlar diye yazan?”

“Ulan sen değil misin meyhanelerde yerlerde sürünen
ozanlar arasında işim olmaz diyen?”

Giderken dergiyi masaya bırakmıştım. Hüsnü Gelbak,
dergiyi kaldırdığı gibi, hem de fotoğraflı ön yüzü tarafından
Rasim’in kafasına indirdi, Rasim’le kafa kafaya çarpıştık!
Meğer kapak olmanın bu türden sakıncaları da varmış! ////

*Geçen sayımızda -bir tuşluk- satır kaymasıyla oluşan hatalı
sayfalar dolayısıyla, başta şair ve yazarlarımızdan, herkesten
özür diliyoruz. Sayfalar akatalpa.org sitemizde düzeltilmiş
olarak yer alıyor. Esenlik dileklerimizle. –Akatalpa*

DAMA

Gitmek istediğim her yer şu kambur omurgada
sırtında hayat çizgileri taşıyor
gitmek istediğin yer
daha parlak bir kafes
benim ahşap kafes
ağlıyor

Yazı topu
küçük hamleleriyle uzak tutuyor
kurt mantarını. sayfamdan
zaman geçişlerini
benim tek vuruşla yükselen harflerimi
çekip alacaktı o. yaşam çizgimizdeki rozmarin yaprağını

Karşılıklı iki ışık çekildi. ilk görüşte-birbirine
sarıldı yazı topları bırakarak o çenebazı
zayıf olasılığın sayfa geçişlerini
kendime sakladım. saf alıntıları
Moher kayalarında sarı bisikletimi
nostaljik direksiyonu-tepeye bakan
üç vitesli topuz sistemini

Sonra kolay olmaz bırakmak kemikli ellerini
kurt mantarının kapalı taraklarını
biçer-döverin öpüştüğü yalımı

(Burada görüş açısı
yetmiş beş Hz 'ye yükseldi
ve uçtu Baron Karl Von Drais 'in
hobi atı)

Artık güvende -harflerle çekişen güzelliği bir anın
sert fırçadan sakalların. derin sırt çizgilerin
sen siyahları oynayan damalardan da ehlinin
mibzere takılmış çiçek. otlarla taraçalı
(seksen beş Hz 'nin üzerinde sayfa geçişlerini
göremiyorum
kaybettim derinlik hissisi)

Ve bunca tekrardan sonra yaşamak geldi.

ÖYLESİNE BİR GÜNÜN ÖĞLESİ

Sıradan bir günün tam orta yerinde
ama mih gibi ortasında
sıradan bir ölüm benimki
ne hava sıcak ne su soğuk
öylesine bir günün öğlesi
ne eksikim ne fazla
mavi bir kuşum belki
havalandım ve karıştım maviliğe

KAAN ÖZER'İN “DELİ BAŞLIKLİ ŞİİR” ŞİİRİNDE YALANIN GERÇEĞİ DOĞURUŞU VE “KÜPELERİ KAN KIRMIZI BİR DELİNİN HAYKIRIŞ ÖRNEĞİ”*

Müştehir KARAKAYA

Bir deli bir kuyuya bir taş atmış, bütün akıllılar bunu çıkaramamış, derler ya hani, öyle bir şey şiir yorumlamak, tahlil etmek, şiir konusunda ahkâm kesmek. Şair delidir, kuyuya bir taş atar, sonra bizim gibi kendini akıllı zanneden yarım akıllılar tutup o taşı kuyudan çıkartmaya uğraşır. Ne gam! Olsun, böyle olsun şimdilik, biz yine de bu şiire bir iki çizik atalım, Kaan Özer'in güzel dizelerinde şöyle bir gezintiye çıkalım. Kaan Özer, *tabut.net* edebiyat kisvesinde aşırı sanat'ın kurucu sahibi. Onu herkes sever, sayar genç yaşına rağmen. Ben dört yıldır bu siteye üyeyim, çokça şey paylaştım, okudum, efkârlandım, yıkıldığım anlar, yüceltiğim anlar, sıkıldığım anlar, uçtuğum anlar oldu... Kendimce, bilebildiğimce birkaç yazıyı çiziyi paylaştım. Ve bu şiir tahlillerimin altıncısı. Şu işe bakın ki sadece *tabut.net*'in şairlerini seçtim. Altı kişi de bu sitenin şairleri, tabii ki bilerek seçtim. Yoksa çok şair var, çok şiir var, çokça hakkında yazılmış, çizilmiş kişiler var.

Bugün üç delinin yolları ayrıldı diyor Kaan. Üç delinin yolları ayrıldı. Demek ki öncesinde bir buluşma var, üç deli bir gün bir araya gelmişlerdi ve bugün de yolları ayrıldı.

bugün üç delinin yolları ayrıldı...

Deliler yollarını ayırmışlarsa bir bildikleri yoktur, öyle ayrılması gerektiği için ayrılır zaten. Böyle mi düşünürsünüz. Yanlış. Bir hesapları da yoktur, nasıl ki bir araya gelmek için hesapları da yoksa olur bu. Deliler niye bir araya gelir ve niye yine bir birinden ayırırlar yollarını? Düşündüm taşındım, makul bir cevap bulamadım ama;

*bugün bir delinin akşamcı mümessili,
bir delinin talihsiz yüzü
bir delinin kahkahası kendini astı evet*

evet, bir deli kahkahasına kendini asarsa, biri talihsiz yüzüne hapsolursa, biri de sabah kalkıp akşamı ipe çekmektense, akşamı uyanık kılıp gündüzü ipelemek istemesinden ve araya akşamcı bir mümessil koymasından doğal ne olabilir, bu ayrılık saatinin yavaş yavaş kendini göstermesinden?

Demek ki üç deliden ikisi diğer delinin topuklu saçlarından kendini asarak bu süreci hızlandırdılar. Eee, zaten şiir dizesi bunu gösteriyor diyeceksiniz, bunu tekrarlamaya gerek yok... Ancak üçüncü tekil şahıs, yani onları gözleyen biri çıkmasaydı, öyle diyecektim, halbuki şair;

*bugün bir delinin topuklu saçlarından iki deli kendini astı
yalanım varsa beni birkaç yerimden vurun.*

diyor. Ben şahidim, bunu gördüm, işte yazıyorum buraya diyor, eğer bu yalansa da beni vurun hem de birkaç yerimden. Bu yalan değilse izleyeni vurma ameliyesi ortadan kalkar, izleyici üç delinin bir gün karşılaşır sonra ikisinin birisi yüzünden kendini astığını, kendini kaybettiğini ya da, ya da şairin belki de içinde bulunduğu bu grubun üç silahşörü oynayarak, topluca bir seremoni hazırladıklarını ve bunun birileri tarafından özellikle

seyredilmesi gerekliliği üzerinde durmuş olabilirler. Delidirler işte. Deli deliyi çeker, akıl akıllı derlerse de inanmayın. Bunu nerden mi çıkarıyorum, şurdan: Halil Cibran “Deli” adlı denemesinde şöyle der: “Dostum, görüldüğüm gibi değilim, görünüş sadece giydiğim bir elbise. Senin sorgulamalarından beni, benim kayıtsızlığımdan seni koruyan, özenle örülmüş bir elbisedir aslında!”

Burda bir nokta koydum. Dedim ki, acaba o üç delinin içinde bir deli midir şair, yoksa gerçekten bir izleyici midir? Hemen alta baktım, şiirin devamına. Bakıyorum ki izleyici olayın teferruatını vermeye çalışıyor.

*olay şöyle;
vakitsiz bir deli geldi
bir delinin ecele arasına girdi
deli ölecekti
aramızda kalacaktı
elimizde kalacaktı
ve bu ölen son deli olacaktı
bir deli geldi
ecele arama girdi
ecenin saçlarından kırmızı bir topukla
külotlu çorap boğazına sarıldı
deli deliye dokundu
ve senin de dediğin gibi
küçüldü
küçüldü
küçüldü...
küçücük bir rahimden öyle belirsiz kaçiverdi*

Olay şöyle olmuş bana göre: Bir deli çağırılmadığı halde kendiliğinden gelmiş, vakitsiz, belki hiç beklenmeden, belki bekleniyordu da, o an beklenmiyordu, belki bir deli ölümün keşif kollarını arıyordu, ölümün saçlarına bağlanmak için aranıyordu, bu delinin gelişle ölümü kollarına asan delinin önüne geçti, onu vazgeçirdi. Burda izleyicinin üç deliden biri olduğu varsayımı ortaya çıkıyor. İki deli delilikle sınav verirken, vakitsiz bir deli gelip onun ilgi alanına giriyor, yine paradoksal bir eklentiyle şöyle kurmalıyım denklemi. Deli gelip deliyle ecesinin arasına giriyor. Ece hem canan hem ölüm. Hem yaşam hem sekerat. Hem yalan hem hakikat! Deli ölseydi ortada kalacaktı, ellerinde kalacaktı, bir deli bunu engelledi. İkinci deli geldi ecele dokundu, ecele arasına girdi kendine başka bir ölüm fermanı çıkardı. Zihnime şehzadelerin ipe boğdurulma öyküsü geldi oturdu.

Bu şiiri hakkıyla ayıklamak zor dostlar. Bir sınav veriyoruz evet. Delilerin çarpışmasına tanık oluyoruz ve tikaniyoruz. Delilerin neye binaen bir araya gelip neye binaen ayrıldıklarını çözmeye çalışıyoruz. Başta söyledik. Biz sadece varsayımlardan bahsedebiliriz. Ancak bir senaryo üretebiliriz bu dizeler üzerine. Amaç ayrı araç ayrı ayrı olabilir, olmalı da. İkinci delinin arasına giren üçüncü bir delinin dokunup küçülmesi, küçülmesi, küçülmesi ve ortadan kaybolması hayra alamet değildi. Şair burda bir irtihal kaydediyor, belki ecenin, belki delinin, belki içindeki sesin yankısı, bilinmez, “senin de dediğin gibi”, diyor, demek şair bunu aynı zaman bir başkasıyla paylaşıyor ve önceden kendisine söylenen sözü çalıyor. Senin dediğin gibi küçüldü deli, küçüldü ve yeniden küçücük, ayrıntısız bir rahim gibi görünen ütlemeden sıyrılıverdi. El etek çektirmek de denir buna. Hikmetinden sual olunmaz ama, durması ecele kapışması demektir boynuna geçirilen külotlu bir çorapla. Şehzadelerin, hatta adalet isteyenlerin devleti humayuna karşı çıkmamış bile olsa yargılananların ve günün toplumuna, idarecilerine, bürokratlarına kafa tutanların bir bir zindanlarda boğdurulmaları gibi. Belki deliyi boğmayacaklardı, ama önünde sonunda delinin boynuna geçmiş naylon çorap deliyi boğacaktı, o da ne yaptı, tuttu kaçiverdi, deli olmasına rağmen delilikten

vazgeçmiş görüntüsü verdi.

*ece benim uzaktan duyduğum iki çocuk
ece benim gözlerimde sakladığım resmim
ece benim gardirobum
ece benim
senin de dediğin gibi tahta atım*

Burada şair yeni bir pencere açmaktadır bizlere. Yukarıda geçen delinin eceyle arasına girdiğini söylemişti. Şimdi ecenin onun için ne ifade ettiği haykırışı var. Yani ölümün bu denli soğukkanlı oluşunun bir sebebi var, ecenin önemi... Aynı zamanda şair meydanı boş bırakmamak adına aralarına giren deliye haddini bildirmek için ecenin tasvirini yapmaktadır. Burda da aynı motif var, alıntılacağı sözün kime ait olduğu belli değil, şahıs ortadaki deli de olabilir, onu dinleyen biri de... Yani pes doğrusu, ece benim gardirobumsa ve ben ona elbiselerimi asıyorsam senin bizim bu çemberimizde durman hiç doğru değil ve senin vakitsiz gelişin aramıza girmiş bir çalı gibidir, küçülebildiğin kadar küçüldün artık kaybol, demektir. Üçlü teslisimiz bozuldu, yeminler bozuldu, üç deli bir kaptan yemek yiyemez. Burada dikkat edelim bir tahta atın bir çocuk için neler ifade ettiğini... Dikkat edelim, bir âşkın gözlerinde resim olan bir sevgiliyi. Dikkat edelim tabii, fazla sözü uzatıp kendimize yeni öyküler çıkarmayalım, demeyelim deli deliyi boğar, deli deliyi kovalar, deli iki delinin defterine girer ve defter yırtılır, ittifak bozulur, delilerin yolları ayrılır bir ece yüzünden...

*ben ölünce kaç kişiydik bilmiyorum
bir delinin topuklu saçlarından
kendini asan delinin yüzümüzdeki ifadesinden koparak
düşen deli*

*müsaait bir yere can verirken
ece çocuklarını inkâr ediyordu
aklım ondaydı bilmiyorum
bilmiyorum, inanmadılar seni düşünerek dolanan ruhumun
böyle lüzumsuz bir zamanda telaşa kapıldığını*

Şimdi senin adını öyle bir söylemeliyim ki, inkârım, kendimi yok sayışım, kendimi askılara salışım, ruhuma darbe vuran okyanus dalgaları, içimi oyup geçen ifrit hançerler, bakan kör ifadelerin yüzdeki tuzsuzluğu, delinin kendini inkâr edişi, ecenin çocuklarına sahipsizliğini, kollarda ruhun boş kalışı ve telaşlı gönlün kendini yeniden silkinışı, demeliyim ki, aklım benimle oyun oynuyor, ruhum bedenime dar, ölüyorum ama aklımda sen, kendi çocuklarını yiyen ey dev, kiklop, istemeden verdiğim zarardan, araya giren bunca olaydan ölümler ölümü hatırlatır. İnan hâlâ senin varlığımandır kendimi bunca yiyişim kendi telaşından!

*ama olsun
seni ben ölüşümle kabulleniyorum
ve sana bu itirafı, iki delinin üstünden dönerken yazıyorum.
senin de dediğin gibi
ayrılmayan olarak kaldı kontrolsüz çocuklar
o korkunç yüzyıl
ve ruhsatsız hayvanlığım emrindedir
uygun bir yerde
in yüzümün üstünden*

Evet, şimdi sır/giz açığa çıktı. Ece delilerin arasında kalan bir bağ, bir silik tablo, bir delinin haykırış melali, yüzüne yapıştırdığı ilham, savaş onun için, kırılış onun için, ölüş onun için, yeniden diriliş de onun için... Üç delinin buluşurken çıkardığı patırtı ve kaos, iki delinin sahneyi terketmesinden sonra bir deli ile ecenin arasındaki perde de kalmamıştır. Şimdi ecenin deliyi duyması ve kabullenmesi arefesidir. İtiraf, delinin

kendini çarpmıhtan kurtarma ameliyesidir. Üçlü ittifak bozulmuştur ve top ortada kalmıştır. Neden? Nedeni şu: Üç deli bir tasta su içemez...

*bugün bir delinin topuklu saçlarından iki deli kendini astı
iki şey
gibi ihbarları taşıyan metresim
sırf yaşı tutmuyor diye ağlamadı
sonra aniden sesini yükseltti
yükseltti
ve dedi ki, elimde bir delinin ısrarı var
gitgide büyüyen...
kullandığı kuvvetli ölümden geriye
neyse ki bir şey kalmadı.*

iki şey gibi o eski masalı taşıyan cesedim de bunun ifadesidir!

Sonuca yavaş yavaş yaklaşıyoruz. Tekrar, bunun önermesi. İki delinin kendini asması, kalan delinin yüksek sesle uyarılması, itirafın yerini bulması, zamanın ucunda sallanan kalles kılınca ucuna asılan kalbten kan damlaması, kanımca karşıdaki muhababının ağlamaması, karşılaştığı olayın şokundan kurtulmadığı anlamı çıkar. Zaman, bir anda çavlanı kurutmuşsa su akmaz, toprak her damlayı içine çeker, başka bir yere akıtıp durur, üstü o an kurudur, çatlaştır... Ancak bir zaman sonra başka bir yerden fişkırrır, ordan kaynak oluşturur.

*el birliğiyle ayrılabiliriz artık
bu ihtilalden...
olay bundan ibaret
senin de dediğin gibi,
bugün bir delinin akşamcı mümessili,
bir delinin talihsiz yüzü
bir delinin kakkahası kendini astı
yalanım varsa
ki vardır,
bunu da konuştuk uzun uzun...*

Konuşulacak bir şey kalmadı geriye. Çok konuşulursa, her doğrunun içine bir yalan katılır mümkünse. Belki bu hikâye bir masal, ama şiir gerçeğini kaybetmez hiçbir zaman.

Üç deli bugün kesinlikle yolları ayrılmıştır, bu doğru. Deli ecenin de boynuna bir ip geçirmiştir bu da doğru. İhtilal sona ermiştir, bu da... Ancak olay bundan ibaret değildir sadece. İşte bu yalan...

* Başlıktaki "küpeleri kan kırmızı bir delinin haykırış örneği" dizesi Mürsel Sönmez'indir.

Çıktı!

Düğmeler

şiir

Nihat Özdal

Mühür Yayınları, İstanbul, Eylül 2015, 64 s

FATİH AKÇA 'NIN BİR ŞİİRİ:
'YUSUFÇUKLAR' (*)

İbrahim OLUKLU

YUSUFÇUKLAR

*gidelim dedi çiçek, binip yusufçuklara!
serçeleri boz bu kapılardan*

*kırkayaklar dinlerken dikenlerin ninnisini
bu dağlar mıydı kırlangıçlarıma kıyan
gidiyorum gövdemde çocukluğumun türküsü
karanlığın evlere erken sokulduğu sınırdan
kalsın benim de anıtışım, değsin su
büyüsün bensiz
gelinciğin kırmızısı, taşların örülüğü
ağacın büyüyüşü, şeytanların öyküsü
kalsın da dursun kırlangıçların
çocukların gözlerinden alınlarına
kara yazının harfleri gibi sürülüğü*

*geldik dedi çiçek, binip yusufçuklara!
kargaları yabancı göğü gri kapılara*

*antetli kâğıtlar gibiyim bütün sırlarım ortada
paltomun cebinde taşıyorum göğün sökülüşünü
büyüdüm, özlemek bir tahtakurusu içimi boşaltıyor
sımsıkı taşıyorum alnımın çatını
konar bir gün kırlangıçlar, durur dağın kıyımı
geliyorum bekleyin
içimin harlanıp küle küsmesinden
takvimin devşirip günün beni üveylemesinden
asfalta çarptığım kentli anıtışımın
nüfusu ayrılık evlerden
üstüme göçen hayatla çoğaltım kırlangıçlarımı ben*

*gidelim dedi çiçek, binip yusufçuklara!
uçurtmaları bile benzemiyor bizim kuşlara*

Başka ülkelerin edebiyatında olduğu gibi bizim edebiyatımızda da “yolculuk; dışa doğru, içe doğru, düşsel yolculuk; gitmek, gitmeyi düşlemek; göç, göçmek” vb. konular/temalar hep ele alınmıştır. Gılgamış, İlahi Komedy, Göç Destanı, Saman Sarısı, Han Duvarları, Ortadirek, Yılanı Öldürseler, Lokman Hekim Söylencesi bu eserlerden bazılarıdır. Elbette başka eserler de örnek verilebilir.

Fatih Akça da Yusufçuklar şiiriyle bir başka yolculuğu anlatıyor. Şöyle:

Burada iki yolculuk serüveni var. Birincisi insan dışında kalan bir varlığın, “çiçek”in, serüvenidir. Çiçek, iki dizelik bölümlerde konu ediliyor. İlk iki dizede bir noktadan gitme isteği duyuyor, bunu istek kipiyle söylüyor; ortada yer alan iki dizede, ilk iki dizede konu edilen yolculuğun yapıldığını ve “yeni” bir yere geldiğini, “geldik dedi çiçek, binip yusufçuklara!/ kargaları yabancı, göğü gri kapılara” dizelerinden çıkarıyoruz. Son iki dizede de, ortadaki iki dizede olduğu gibi, yolculuk devam ediyor.

“serçeleri boz bu kapılardan” dolayı duyulan “gitme isteği”, “kargaları yabancı, göğü gri kapılar”a geldiğinde bitmediği gibi, “Uçurtmaları bile benzemiyor bizim kuşlara” denilen yerde de sürecek besbelli.

Korkut KABAPALAMUT

ÖRÜMCEK

Bilemem tek bir şeyi
Ruhum zıplayıp geçer kavağın gölgesinden
Kendime yönelttiğim uykusuz soru
Gülün hafızasında çok eski nakış
Olarak kalırım kış ortasında

Yalnızlığım yeni
Bir ninni gibi mırıldanıyorum onu gece
Güdüyorum ya bulutlardan sürümü
Ağrıma gitmiyor yükselişi güneşin
Dinmek bilmeyen vahşi uğultu
Bir kelime konduruyorum kuşun diline

Bu şekilde büyülüyor çocukluğum kendini
Kıyıda gölgeler at biniyor
Ormanın ortasında unutulmuş kuyu
Bir parmak çocuğu gözlüyor tırmanıp ağına

Kalbime yürüyen şu örümcek
-Bilmediğim her şeye vâkıf-
Aynı dili konuşuyor yosunlarla
Zehirlemeden geçmiyor tek bir hücreyi

Buradaki yolculuk, “çocuksu” bir eda da taşıyor. Çocuksuluk şurada: “Yusufçuk” denilen canlı, “helikopter böceği” diye de anılır birçok yerde. Bu nedenle düşsellik içeren çocuk oyunlarında sıkça kullanılır. Renk renk, boy boy “helikopter”. Hangisini dilersen ona bin! Ama yeter ki kırlara açıl, doğanın lirizmine kapıl...

İkinci yolculuk başka bir anlatıcı tarafından yaşanıyor. Bu yolculuk “gidiyorum”, “kalsın benim de anıtışım”, “geliyorum bekleyin” denilerek de dillendiriliyor zaten. Bu yolculuk anlatıcının hem içine hem de dışına doğru süren bir yolculuk. Birbirine geçirilmiş, sarmal halde içe ve dışa doğru süren... Hoşnut olunmayan bir yerden, “gövdesinde çocukluğun türküsü” olduğu halde, “üstüme çöken hayatla çoğaltım kırlangıçlarımı ben ” denilen yerdeki direnme gücüyle sürdürülen bir yolculuk.

Burada bir başka nokta da şu: Anlatıcının içine ve dışına doğru sarmal halde sürdürülen bu yolculuk “çiçek”in yaptığı yolculukla şiirsel yapı içinde de sürdürülüyor. Dikkat edilirse “çiçek”in yaptığı yolculuğu anlatan dizeler, öteki anlatıcının yaptığı yolculuğu çerçevelemiş durumda.

SON SÖZ

Fatih Akça bu şiirinde, şiirimizde Abdülkadir Bulut, Adnan Özer, Yaşar Miraç tarafından yoğun biçimde kullanılan doğanın lirizmiyle de yol alıyor. Bir iz sürüyor bu anlamda. Lirizmin, düşsel-coşkusal olanla reel-nesnel olanın sarmalında da sürdürülebileceğini gösteriyor. Modern lirizmin mekanikliğine karşı çıkarak, ondaki kuruluğu doğanın lirizmiyle gideren bir iz sürüş: “gidelim dedi çiçek, binip yusufçuklara!”

(*) *Akatalpa*, Aralık 2013, Sayı 168

ELMA

-çöl leylâyı görmüş, baştan başa hû!-

1.

sırtımda bir torba tuz
-çeşnim, şirim, süsenim-
ve canevice kurulu bir yokuş!
ağzımdaki cümle kuşunu
saldım da geldim

ah, duldasına sığındığım yağmur bulutu
ah, çeliğimin su kıyısı
kaç yaz geçse üstünden, kaç yas
dilimin dilmaçsız selikası, ah!
gönlümün sellukası

nerde görsem tanırım, kalbindeki karanfilden
duyarım fısıltını
onca avazın içinde

kelimenin şahadetiymiş aşka, duydum
gülün dibine çönmüş dem çekerdi kumru
-dembedem!-

büktüm sonsuzluğu
alevden bir tel gibi
şahitti kelime; gece ve kum!

âharından, mührenden geçtim
tırkeşinden, tırinden
çölümü suyuna bandım da geldim

;

ah, düştüğüm cennet!
ah, o eşsiz emanet!

elma desen, ah bir de sen
neler olmaz ki!

zayıftır ezberim oldum olası
olsun, sen yine tekrar et!

2.

boynundu...
yutkunduğundu...

dokundum acına
kuz'una, günacına

ellerimde elma kokusu!
ellerimde elma kokusu!

GÜLTEN

*Şiirin annesine saygıyla...
(Bu şiir Gülten'indir)*

1.

Seni sorarsam
kış işte!

Kuşlar söyledi gözlerin denizmiş senin
uzak vadilerde köyler hep göç
üstüne kurulmuş çiçekli kadınlar

hep ilkyaz çizdiydin desenli perdeler

Seni sorarsam
Kış işte!

2.

var mıydın ve de yok muydun bilinmez
gidişinde uğradım sana yokmuşsun
kara saçlarımı kesmedim mesela
mesela doğunun yağmurunda duruladım
deli kızın türküsünü.

üşümekten değil bu korku!

zamanı aralık bırak gireyim kadın
şiir üzeri bir merak benimkisi
hangi ellerle yazdın o doğmamış dünyayı
sesinde ferah, sesinde Gevaş
sesin bir ormanın kaybolmuşluğu
uzun yağmurlardan sonra

Seni sorarsam
Kış işte!

3.

Kuşlar söyledi, bulutlar bulutlar
sözcükler buldum bir nehre takılarak
gökyüzüne manolyalar gönderdim
yanaşmadı mevsim bunu kavramaya.

ah kimselerin vakti yok
durup ince şeyleri anlamaya!

hep ilkyaz çizdiydin desenli perdeler

sen gidince güz kaldı
güz de öldü mü Gülten'le!

Beni sorarsan
kış işte!

GÜNLÜK

Osman Serhat ERKEKLİ

193. Karanlığı pek sevmem. Ama bu akşam Sevil Avşar'ın semtinden dönerken İstanbul gözüme çok güzel göründü. Kısalan günler; ışıklar; gençler... Sevil anlatıyor daha 30 yıl önce Küçükbakkalköy civarına kurtlar iniyormuş, yine o yıllarda, Sevil'in hasta zamanlarında hastahanedeki babasıyla dönerken; Sevil: İstanbul'un geceleri de varmış; ama biz yaşayamıyoruz, diye yakınmış. Anlatınca ağladım.

194. Ömer Çolakoğlu bilgisayar için tüm bilgiyi toplayan avucumuzdaki hazine diyor.

195. Kediler poşetiyle yaklaşan insanlara koşturuyor. Kedici denilen hayvanseverlerin etkisiyle iç güdülerine yerleşti neredeyse torba. Bizim Nurullah Can her gün 45 kedi besliyormuş; aylık 400 TL gidiyor diyor.

196. Bu akşam çok mutluyum. Sevil hem Anzerli hem Bayburtlu hem Mersinli ama sanırım Bayburt dolayısıyla Dede Korkut'tan çok şey kapmış sözel hazinesi çok zengin.

197. Altın el değiştiriyor. Ekmek el değiştiriyor. Fikirler el değiştiriyor. Söz ve plastik sanatları el değiştiriyor. İktidarlar bütün bunları yönetiyor. Ama silaha ne gerek var.

198. Yeprem Türk edebi ve siyasi olarak büyük fikirleri olan bir kişi. *Diriliş*'ten sonra *Kuruluş*'u seçmesi başlık olarak dergisine açıklıyor bu olguyu. Gurur duyduğum milli duruşu dolayısıyla. *Yerlere ve Göklere Dair*'i emin ellere emanet ediyorum.

199. Bayramın birinci günü Erkan Kara geldi. Ekimde Noktürn yayımı olarak *Bir Aşkın Şiiri* adlı kitabı çıkacakmış, tematik bir kitap. Tavsiye ederim.

200. Sevil Avşar diyor ki: Bir insan namuslu olmalı; bir aydın iki kat namuslu olmalı. Yine Sevil televizyon için evimizdeki şeytan diyor.

201. Ufak sineklerin (tatarcıkların mesela) ufak lokmaları... Herkesin rızkı kendine göre.

202. Hususiyet ile şu telefon ne büyük icat. Hele şimdi telsizi de var ben orada kaldım.

203. Kardeşim Özgür ve eşi tatilde kazları beslemek derinde. Horoz ötüşü duyuluyor telefonda. Kırdan ne kadar koştuk biz şehirli.

204. Cinozoğlu'nu arayamam artık çünkü toprak altında. Orjinal şair Sedat Umran'ın "Ölülerin Telefonu" diye bir şiiri vardı.

205. Bir soyutlama:
Kuş küçük mü büyük mü fark edemedim; bilmediğim bir kuş.

Tanrı küçük mü büyük mü fark edemedim; bilmediğim bir tanrı.

Beni kimse bilmez.

206. Yeni icatlar özellikle sinema edebiyatı öldürdü. Oysa *Genç Verther'in Acıları*'ni okuyan 25 genç intihar ediyor ya da Tolstoy'u Moskova da on bin kişi karşıyor zamanında.

Mustafa OĞUZ

KALKAN BAYRAK

Seni düşman bellettiler bize
Ezber yanlışlarla geçti gençliğimiz
Yaş elliye dayanınca anca gördük maviyi
Sen onurlu özgürlükmüşsün meğer
Sen kardeşlik

Aramıza duvarlar dikmişler yıllarca
Gökyüzünden kuştan denizden uzakta
Ayrı dünyalarda soluk alıp vermişiz
Sen anıtı dikilecek savaştıymışsın meğer
Sen yiğitlik

Haydi yürüyelim şimdi tiranların üstüne
Birlikte söyleyelim barış marşlarını
Yıkılsın aradaki duvarlar kaybolsun ezber yanlışlar
Terimizin damladığı ekmeği bölüşüp
Selam verelim sonsuz maviliğe

Adı özgürlük olsun yaşamanın
Adı zulme bayrak açmak olsun
Varsın mahpushane olsun damımız
Yeter ki
Özgür olsun saçlarımızı okşayan rüzgâr

Vurulup toprağa düşsek ne olur
Birlik olur
Bir düşer bin kalkarız
Bir ağlar bin güleriz

Abbas KARAKAYA

FOTOĞRAF

Vangelis Kechriotis (1969-2015) için

Biraz daha sürseydi ayın
Kalkıp gelir, katılırdı aramıza.
Dışarıya çıkıp bunun üzerine
Onu dinlemek için
Güneşli avluda toplanırdı cemaat

Birbirine yedirerek dikkatle
Bildikleriyle yeni öğrendiklerini
Konuşur, anlatırdı heyecanla

Toprak kıymettir, yoldaşlar
Diye söze başlayıp
Kıyamet de uzak değil
Ağaçların gölgelerini sattırıyor,
Köleliği tanımıyoruz.
Tarihi düzünden okumaya devam
Diye devam edebilirdi sözlerine

Hatırlatmasaydı
Yaşlı annesinin kucagındaki fotoğrafı
Kırk gün önce aramızdan
Yiğitçe ayrıldığını

4-5-6-20 Ekim 2015

Mehmet RAYMAN

DİL DÖKÜMÜ

bir düşün
gelenleri gidenleri
hepsi yatkın gurbet ele
bir çakımlık güneşini
yakalamak için dönüyorum
hep kendi çevremde
yalın kat giysiler içindeyim
dilim sudan ince

sütün yüzünü sıyırmışlar
yazın kapısına dayandım ama
bir türlü giremedim içeri
onca sözcüğün akışına bıraktım dilimi
denize değin kanadım kırık ağladım
paramparça yüreğimin ankarası
çaşkurlu hitit güneşin killi toprak

garazın kuyusu buhurdan
yağmur suları bile söndüremez
boynumuza geçen çember daralıyor
içim cız ediyor bir ölüm haberi gelince
göğsüme vuran suların uçları damlıyor
içi boş zıbınların üstüne

çocukların ağlaması dinmez
çöl savruğu yollara tutunmak zor
kum fırtınası çıkarınların sesi soluğu
buralara nasıl erişir hiç bilmem ki
hepimiz bir olup üflesek
belki söker atarız onların kökünü
o fırsatı yakalamak için dil döküyorum
bu yoldan geçenlere

Ünsal ÇANKAYA

AHDE VEFA ESKİ AHİT

İcaptı oğul yerine bir koç istemek,
Kabul oğul canını canla ödemek.
Eşitler arası değildi kavi;
Lütuftu, kabulle kuruldu akit.

Ah bu tanrıların kurban arzusu!
İnsanlığın metafizik korkusu!
Bilinmezle ürküp, varlıkla diyet;
Verdikçe isteyen en eski illet!

Diyorsa ki tanrı hem oğul, hem koç;
Bozulmuş sözleşme, bozulmuş ahit!

Gebze, 18. 09. 2015

Barış ERDOĞAN

ON DAMLA GÜLTEN AKIN İKSİRİ...

-gülten akın'a saygıyla-

1. ağır şiirler geçiyordu, şairler tek mil ayakta sordular, bir gülten akın seyranıdır dedim
2. örteyim dedi, yüzünü aradı bulamadı bir gülten akın şiiri verdim, yaradı
3. kalkın gidelim dedik, gülten siz kalın dedi ben şiirlerimi şöyle bir seyran edeyim
4. kırsal kesimde doğmuşum, ölüyormuşum gülten akın seyranı içirmişler üç öğün
5. alnımın kırışığından geçmişsin seni izinden tanıdım gülten abla
6. avucum bütün kış alaska, gecikme gülten şiir bahçivanım
7. oğlanın adını deniz koyarsan kızınki çakıl olsun, gülten akın olsun
8. şiirin kırkı çıkar, gülten iki kırk binlik şiir payına biri düşer, bini sırada
9. üveyikler yaralı olur, yabani olur, bir şey olur bir şairin dudağında gülten akın olur
10. kalsaydın gülten abla daha şiir kesecektik

Rasim DEMİRTAŞ

BULUTLARA BAKMA

yağmur damlalarına tutundum gökkuşağı
yamaçtan yamaca ışımaz mıyım

bütün yaşamım uğraşla dolu
yıldız sonsuza varamaz mıyım

şakaklarım bir bir beyazladı
kış güneşi karları erimez miyim

güz bulutlara bakma düğünü
bir mutluluk göğü olamaz mıyım

“SU”DAN SEBEPLERLE SAVAŞ

Sevil Avşar

Önce adını koyalım Beyler: Sudan sebeplerle savaşıyoruz. Mezopotamya’daki savaşlar su savaşlarıdır...Yıllar önce planlanmış, yıllar sonrası da hesap edilerek çıkarılmış savaşlar bunlar. Dökülen kan yetmeyecek emperyal patronlara. Daha çok kan dökülecek. Nesillerce sürecek savaşlardan söz ediyoruz. Suyun başını kim tutuyorsa iktidar onun olacak. Şu anda en önemli doğal kaynak sudur.

Birinci Dünya Savaşı’nın temel nedenlerinden biri Sanayi Devrimi ise diğeri petroldü. Suyun önemi daha fark edilmemişti. Şehirleşmeyle birlikte su yağmalandı; su havzaları kirlendi; dere yataklarına binalar yapıldı. Kullanılabilir su kaynaklarının azalması ve küresel ısınma nedeniyle su çok büyük önem kazanınca bıçak gelip kemiğe dayandı.

Birinci Dünya Savaşı’nın sonuçları Almanya’nın menfaatlerine uygun değildi. Arslan payını Avrupa’daki diğer devletler kapmıştı. İkinci Dünya Savaşı Almanya’nın rövanş arzusuyla ve yine ekonomik nedenlerle çıktı. O dönemde de en kıymetli bölge Ortadoğu idi. Almanya’nın temel başağrısı Avrupa ve özellikle Sovyetler Birliği olduğu için Ortadoğu’da cephe açamadı. Zaten o yıllarda Arap Yarımadası’nda petrol kısmen emperyal patronların kontrolü altına alınmıştı.

Günümüzde patronlar dünyadaki bireylerin sistemin sürdürülmesini sağlayacak sadık birer tüketici olmalarını talep ederken bu bireylerin su kaynakları üzerindeki haklarından feragat etmelerini de beklemektedirler. Su savaşlarını su havzaları yok olmadan yapmak zorundalar şimdi. Bu nedenle ellerini çabuk tutuyorlar; bu nedenle sahne her gün değişiyor; sahnedeki oyuncuların rolleri de...

Toprak Ana diyordu Fazıl Hüsnü; Devlet Ana diyordu Kemal Tahir. Toprak ve su dışı de silah erkek galiba... İsrail bayrağındaki iki çizgi arasının o kavme vaat edilmiş kutsal toprakları simgelediği ve bu toprakların Fırat’la Nil arasında olduğu; bu çizgilerin Fırat ve Nil’i temsil ettiği söylenir. Fırat ve Dicle civarının kontrol edilebilmesi amacıyla yıllardır sürdürülen kirliliğe savaş, zannedildiği gibi bir halkın kendi devletini kurması için değildir. Su ++kaynakları üzerinde kimin söz sahibi olacağı belirlenmesi için sürmektedir savaş. Dünyanın dört tarafındaki yangınların petrol değil su için çıkarıldığı herkes tarafından bilinmelidir artık. Amerika, İngiltere, Fransa, Almanya, Rusya gibi ülkeler maşa olarak kullanacakları halkları örgütleyip özgürlük vaadiyle kandırmaktadırlar.

Önce adını koyalım Beyler: Sudan sebeplerle topraklarımızı talep ediyorlar utanmadan Oyunda kazanan taraf yeni kurulan küçücük devletçikler değil, emperyal patronlar olacaktır. Bizi bir kaşık suda boğmak istiyorlar.

Elimizdeki tabanca su tabancası değil Beyler: Oyuna gelmeyelim!...

20.09.2015

Ertuğrul TIRYAKI

HAİKULAR

KİM BİLİR?

Belki de
kaçmak zor olsun diye
önce ayaklardan başlar ölüm

BÜYÜK KEŞİF

Evren çözücüler açıkladı:
“dünyadaki bütün tersliklerin sebebi
yarasalardır”

Beytullah KILIÇ

SUAL BOYUNDAN EĞRİ

Gezdiğim her dağ
Borges’in *Kum*’unda ayak izleri
Denge bozuldu
Dibi oyuldu çimlerin
Öfke zilleri her ses
Deride ter, nefeste ateş ezmesi
Nar lekeye silindi
Eridi kulağıma cıva
Fısıltının izi yok
Öldüm pür dikkat bir huzura

Kırk kiraz verdi otuz dokuz bahar
Kanadımın biri çizildi
Cemreyi dürttü şeytan
Kiraz israf
Sual ‘boyun’dan eğri
Vefa gözüme batırdı parmağımı
Adem ve sular...kim kimi yutar
Su yargılayacak
Çok kalem kırılacak
Kıyıya vuracak bellek
Hatır bitti
Vefa leşi

İkinci bir ölümdür yırtık yama
Tutmuyor dikiş

Sağanağın kazdığı bir çürüktü
Her çürük kendi bacağından pencere

YAŞLI ŞAİR

eskidin sen, soğuk odalarda
bir ihtiyarın rüyasında gezeli
kendine değil sanaydi hayıflanışı
salladığı kangrenli parmağıyla
gölgesine gençliğini anlatırken

anladın da itiraf edemedin
bir lahit gibi yapayalnız
kalbinin ören yerine döndüğünü
kalabalıklarla dolu yüzün
huzur vermeyeli gecelerine

daha yaklaşmadan güz
ceketini astığın sandalyede
alıştın fundalıklarda esen
ölümün telaşlı sessizliğine
yakıştırmasan da kendini

hızla inen kar topu acelesiyle
katiline benziyorsun git gide
"oyuncak dükkânı değil
gözünü büyüleyen dünya
bir tumarhane" diyen babana

usulca boynuna eğdiren
dar geçitlerde ararken kendini
bir armağan saçlarındaki ak
gözünden düştüğün aşklardan
eskidin sen, eskidin, eskidin

Çıktı!

Uyku Tıbbı

şiir

M. Egemen Bostancı

Mühür Yayınları, İstanbul, Mayıs 2015, 192 s

Çıktı!

Ayın Arka Yüzü

şiir

Ayfer Cengiz

Mühür Yayınları, İstanbul, Eylül 2015, 80 s

ÖLÜM BAZEN...

ölümün ayağına dolanır kadın; teselliden habersiz
avuçlarında öğütülmüş kına izi yalnızlık
dudağında yılgın ağıtlardan arta kalan sükûnet
insanlara bakışında hacimsiz bir dalgınlık
insan dediğin ne? bir çiğnemlik et
doğuruyor en celal esmasını tecelliden habersiz

tâbirsiz düşlere çıkıyor gündüzün sabrına eklenen yokluk
varlığı sönmeye yüz tutmuş bir çıra farzet
nabzını tutuyor ara sıra bir bir ölümlerin
duyduğu ihtimal, sessiz çılgınlardan ibaret
ağlamaya meyilli hüznübaz gönüllülerin
gözyaşı oluveriyor o an, içli ve soğuk

ağlamak bir kadına ne kadar yakışırsa
öylece kan suretinde aynaya sızan aksî
iskalamaz şah damarına yakın, delip geçer
ihbar yoluyla ifşadır halbuki hepsi
intihar inadına ne kadar yakışır

göğe ağın basamaktı kim devirdi ansızın
dönüşsüz yolları birbirine bağlayan kudretli albeniyi
kim çevirdi arşın yedi sütununu tersine
kıyamet kopsa ne gam, belki daha iyi
dert ki beynini dişleriyle kemirircesine
acıtmazdı, küçülür, bitiverirdi ansızın

ölüm ayağına dolanır kadının; o yoksul farkındalık
keskin hançerini bilir bezgin ayak izlerinde
yol dönüşsüz yük ağır, azığı bir buruk avuntudur
uyumsuz saatlerin akreple yelkovanı gibi titreyen dizlerinde
yokluğun o تنها çehreli bebeğini uyutur
gerisi hep kuru kalabalık...

Çıktı!

Ağrılı Beklemeler

şiir

Fatma Aras

Etki Yayınları, İzmir, Ekim 2015, 64 s

İÇİNDEKİLER
Cilt: 16 Sayı: 181 - 192
Ocak 2015 – Aralık 2015

(Ayrac içindeki rakamlar sayıyı, sonrakiler sayfayı gösterir.)

ABACI, Tahir	: “Sin-Kaf”tan Argoya (183) 2	AYDIN, Duran	: Özlem (şiir) (182) 5
	: Kılıç ve Kalem (184) 2	AYDINLIK, Yalçın	: Mümkün mü? (183) 8
	: Sivri Dil, Hâlden Hâle... (185) 2	BADEMİRAN, Ümit	: İki Şiir Yorumu (185) 6
	: Doğruyu Söyleyen..... (186) 2		: Kendini Ölen (şiir) (188) 3
	: Dolap (şiir) (190) 1		: Kaç Kere Kaç Bir Yalnızlık Eder (şiir) (189)16
	: Şiirler (192)16	BAHTİYAR, Naci	: Şiir Gibi Bir Albüm: Meydan (191)12
AÇIKGÖZ, Döndü	: Soğumayan Ateş (şiir) (181) 6		: “Su”dan Sebeplerle Savaş (192)10
	: Kırmızı Tufan (şiir) (185) 9		: Sesi Uçurum (şiir) (187) 9
	: Kırık Masal (şiir) (191)11		: Kuyu (şiir) (181)11
AKÇA, Fatih	: Sokaklar Çiçeklenir (şiir) (181) 6		: Düşüncelerimizin Topoğrafyasında Üç Kuşku (şiir) (182)11
	: Çatırtı (şiir) (183) 9		: Madenin Çocukları (şiir) (181)13
	: Döngü (şiir) (186) 3		: Zıkkım (şiir) (183)13
	: Ciğerlerimde Ceylan (şiir) (189)15		: Sınır Boyları (şiir) (185)11
AKDAĞ, Adnan	: Kadın (şiir) (182)12		: Susmanın Yanılgısı (şiir) (188)15
	: Duhan (şiir) (188)16		: Göç Yolları (şiir) (190)13
AKIN, Sibel	: Ölüm Bazen... (şiir) (192)11	BALABAN, Özgür	: Aklanan (şiir) (181)13
ALAN, Nur	: Tefe’ül Açmak & Açılmamak Kitaba (şiir) (191)10	BARUT, Ali Asker	: Canlı Canlı Azarlanmak(şiir) (186) 5
ALBAYRAK, Necati	: Sonsuz Gecede (şiir) (181)11	BAYGIN, Turgut	: Aylan Kurdî (şiir) (190) 1
	: Kapanır Perde (şiir) (183) 3	BAYKAL, Perihan	: Masal (şiir) (184)16
	: Kalpsiz Rüzgârlar (şiir) (185) 1		: Mistik Sümbül -ya da- Gece ve Musikâr Meseli (şiir)(181) 5
	: Haibun’lar (şiir) (187) 1		: Anka’nın Kurduğu Cümle (şiir) (185)12
ALEMDAR, Hüseyin	: Ece Ayhan Çıkmazı (181) 8		: Elma (şiir) (192) 7
	: Aşk’Çün! (184)12	BAYRAKÇEKEN, Onur	: Lokanta Duvarı Fotoğrafı(şiir)(185)11
	: Nü(zûl (şiir) (185)16	BAYRAM, Dilek	: Kaçak (şiir) (183) 9
	: Kırık Kanepeler (şiir) (188) 3		: Prehistorya (şiir) (186) 9
	: Ah’zer Yaran Der Gibi <i>Âh ile Ân!</i> (189)10	BAYRAM, Özgür İren	: Ene’l Hak Min’el Aşk (şiir) (183)13
	: Resim ve Diyalektik (şiir) (191) 1	BEDİR, Cemre	: Timur’un Sevdiği Havalar(şiir)(189) 7
ALP, Ertan	: Resimdeki Kambur Simitçi (182)14	BEŞE, Alper	: Muştâ (şiir) (182) 5
ALPER, Yusuf	: Dünyaya Şaştım (şiir) (183)16	BOZAN, Yılmaz	: Trakonya Şiddeti (şiir) (184)15
	: Tezgâh (şiir) (185) 1		: Göz Nakli (şiir) (189)14
	: Uzun Bir Kışım (şiir) (189)16	BOZDEMİR, Özkan Ali	: Polis Beni Öldürecek (şiir) (190)15
ANGI, Suat Kemal	: Olmayı Anlatılmak (şiir) (184)15	BUÇAK, C. Tanju	: İnkâr (şiir) (182)15
	: Abdestbozan Şiir (şiir) (188)13		: Ölü Nehir (şiir) (186) 11
	: Narkonostalji (şiir) (190) 8	BÜYÜKAŞIK, Utkun	: Uygunsuz Kafiye (şiir) (186)14
	: Turnusol Kâğıdı (ŞİİR) (191)15	CANER, Fırat	: Her Gece (şiir) (185) 3
APAYDIN, Ece	: İstifler (şiir) (181) 9	CEYLAN, Sulhi	: Maruzat (şiir) (184)15
	: Dama (şiir) (192) 3	CİHAN, Anıl	: Barikat Defteri (şiir) (185)11
ARACAGÖK, Didem	: Cennete Bir Akşamüstü (şiir) (181)15	CİNOZOĞLU, Hüseyin Avni:	: İllusion (şiir) (187) 7
ARAKLI, Serap Aslı	: Evlilik Gürültü Eder (şiir) (181)16	ÇAĞLAR, Sedat	: Gabriela’nın Dünyası (şiir) (188)15
	: Pastel Serap (şiir) (185)16	ÇAKICIOĞLU, Serdar	: Tünellerden (şiir) (183)15
	: Teyel (şiir) (188) 3		: Suya Girerken Çıkardığım Ses (şiir) (187) 3
ARAZ, Vedat	: Ah! Masal (şiir) (186)13		: Beraber (şiir) (190) 3
ARSLAN, Gökhan	: Göktegezer (şiir) (183)16	ÇAKMAK, Ahmet	: Dağ (şiir) (182) 4
	: <i>Mehteran Bölüğüyle Enternasyonal:</i>	ÇANKAYA, Ünsal	: Gölgesinden Kaybolan (şiir) (181) 7
	: Ağzı Bozuk Şiirler (184)10		: Ayışığı Ölünce (şiir) (182)11
	: <i>Çayırı Sayıklamak Ama Hangi Dilde?</i> (185) 8		: Basamak (şiir) (184) 7
	: <i>Bir Dünyalı’nın Mesafesi:</i>		: Ölüm Varken Öldürmek Ne? (şiir) (186) 7
	: Yakınımdaki Uzak (187) 8		: Dügümlü (şiir) (188) 5
	: <i>Mehteran Bölüğüyle Enternasyonal:</i>		: Karakovan (şiir) (190) 9
	: Ağzı Bozuk Şiirler (188) 8		: Ahde Vefa Eski Ahit (şiir) (192) 9
	: <i>Yombues:</i> Kendini Tekrar Eden Hayat (189) 8	ÇELİK, Tuba Gülhan	: Paris ve Fabienne (şiir) (181)15
	: <i>Kayıp Saklambaç:</i> Bir Varlık Biçimi Olarak Yokluk (190)10		: Şehrazat’ın Birinci Mektubudur (şiir) (183)11
	: <i>Kuşlar Tahtı:</i> Geçmişin Külleri(191)6		: Çöl Saati (şiir) (185) 7
ASLAN, Mithat	: Doğaya Hastayım Abi (şiir) (182)13		: Süleyman (şiir) (187)14
	: Üstümde Gökyüzünün Gözleri (şiir) (184)14	ÇINAR, Tolga	: Ben Öte Bir Kuştum Bir Gün (şiir) (188)15
	: Orhan Veli Havası (şiir) (188) 9	ÇİFTÇİ, Halim	: Kasaba (şiir) (187)14
AVŞAR, Sevil	: Evet... Hemen (181)12	ÇOBAN, Emre	: Divan Edebiyatı ve “Öteki” (184) 6
		DEMİRAY, M. Güner	: Soma Ağzı (şiir) (182) 8
			: Şafağın Ucu (şiir) (184) 9
			: Don Kışot (şiir) (188)14
			: Ölüm (şiir) (191)14
		DEMİRBAŞ, Soner	: Kesik Köprü (şiir) (188)14
		DEMİRKOL, Uğur	: Odamdan (şiir) (192)15

DEMİRTAŞ, Rasim	: Gemlik'te Güneş (şiir) (182)16	: Günlük (187)12
	: İyi ki (şiir) (183)11	: Günlük (188)12
	: Henüz (şiir) (185)13	: Günlük (189)14
	: Gökyüzüm Güvercinler Kafesi (şiir) (188)15	: Günlük (190) 2
	: Edebiyat İmalathanesi (şiir) (190)15	: Cici Kaka (şiir) (191)16
	: Bulutlara Bakma (şiir) (192) 9	: Günlük (192) 8
DEVELİ, Necla	: Figen'e ve Diğerlerine... (şiir) (182)13	ERTAŞ, Mustafa
	: Keşke (şiir) (190) 3	: Uvertür Sırası (şiir) (183)13
DOĞAN, Oresay Özgür	: Değerli Bir Yaratıcı-Kişi İçin Fragment (181)10	: Bir Sisifos Söylencesi (şiir) (186)11
	: Elmanın Uykusuna (şiir) (184) 3	: Kuşların Göçünü Bekledik (şiir)(183)3
	: tOSTmODERN ŞEYler (186)10	: Ormana Giden Yol (şiir) (191)16
	: Yontuya Kambur (şiir) (187) 3	: Şiir Bulutlu Kadınlar (şiir) (185) 7
	: Şiir İçin Bilinçaltı Paragrafları (188)10	: Şiirde Lansman, Olur mu Osman? (Olurmuş Meğer...) (181) 2
	: Rüzgâr İçin Taş (şiir) (190) 9	: Ağbime Söz Söyletmem (182) 2
	: Şiir İçin Bilinçaltı Paragrafları II (191) 4	: Ozan Genç Öldü Diyeler (Ağzımdan Yel Alsın...) (183) 6
DOĞRU, İsmail Cem	: Çan ve Eğri (şiir) (181) 6	: Ne Der O, Ne Der? (184) 4
	: Akşamcıl (şiir) (184)16	: Kendimi Çok Beğeniyorum (185) 4
	: Alabora (şiir) (186) 3	: Çanak kale Geçilmez ya da Homeros'un Ettiği... (186) 4
DÜZGÜN, Öztekin	: Şiir: Şairin Dramı / Yazı: Nedir Bu Hâl? - 2 (181)14	: Çözmüşler... Aşmışlar... (187) 2
	: Oluş İçin Belge Seli (şiir) (183)11	: İyi Ozan, Kötü Ozan (188) 2
	: Sesler ve Sözler (şiir) (186)13	: Okumam mı Hiç? (189) 2
	: Hallac'a Geveze Diyenler İçin (şiir) (189) 7	: Caz mı? Bayılırım! (190) 4
	: Entelektüel Piç (şiir) (191)13	: Şiir Kanser Eder (191) 2
EFE, Hasan	: Özgen Seçkin'in "Kendilik Sürecinde Şair/Şiir-Vicdan" Adlı Kitabında Kısa Bir Gezinti (183)12	: Kapak Yıldızı Ozan (192) 2
	: Okumadan Okumaya Geçerken(185)14	GÖKSAL, Umut
	: Şiir Vardır, İnsanımız Şiir Okuyor! (187)10	: Entelektüel Lens ya da Pens (şiir) (183)16
	: Şiir ve Sağaltım (190)14	: Sığınak (şiir) (185) 9
EKER, Necati	: Yıldız Işığı (şiir) (190)16	: İnatçı (şiir) (189)16
ENCİ, Sema	: Buluşma (şiir) (182)15	: Uzak (şiir) (189)13
	: Yoğuşmalı Şiir (şiir) (184)16	GÜLER, Nursel
	: Aromanın Şiire Ettiği (şiir) (186)13	GÜRGAN, Niyazi Mete
	: Kırık (şiir) (189) 9	: Ben, Kuantum, Beyt-i Aşk (şiir)(183)8
	: İp (şiir) (191)12	: Ankara Ağdı (şiir) (191)14
ERÇELİK, Ersan	: Nirvana'ya Dönüş (XV. ve XXII.) (şiir) (191)11	HAMAMCI, Engin
ERDOĞAN, Altay Ömer	: New Residence Ensemble Sunar (şiir) (181) 1	: On Dakika (şiir) (189)14
	: İroni Tarlasında Jack Kerouac Olmak (şiir) (182) 3	: Camgüzeli (şiir) (191)14
	: Aşk Kemiriyor Suçlarımı Biraz da Böyledir Ödeşmek (şiir) (184) 3	: Meyro'ya Güzelleme (şiir) (183)10
	: Ayna (şiir) (185) 3	: Ayın Tutulduğu Akşam (şiir) (191)14
	: Askıda Aşk (şiir) (187)16	İŞIKER, Nihan
	: Şehirde Şair Yok mu? (188) 6	: Arsız (şiir) (182)16
	: Kış Hazırlığı (şiir) (190) 3	: Yorulmaksızın (şiir) (184) 7
	: Ayrılanlar İçin Rap (şiir) (192)16	: Düşler Fora (şiir) (186) 1
ERDOĞAN, Barış	: Çiğnimde Kumru Yavrusu (şiir)(184)9	: Öyle mi Dersin! (şiir) (188) 7
	: Güller Mendillerden Sonra mı Kanar? (şiir) (186)14	: Gözleri (şiir) (189) 7
	: Boyasız Resim (şiir) (190) 5	: Yıldızlara Rağmen (şiir) (190)15
	: On Damla Gülten Akın İksiri... (şiir) (192) 9	: Güneş'in Hüznü (şiir) (191) 5
ERGEN, Özgün	: Konfeksiyon Saati (şiir) (182)16	: Bidar (şiir) (192) 3
	: Bir Başka 21 Mart İçin... (185) 6	KABAPALAMUT, Korkut
ERGİNBAŞ, Şerif	: Şiir/Deniz (şiir) (191) 1	: Üç Kısa Yaşlı Şiir (şiir) (182) 4
ERİŞ, Seda	: Duomo'da Ezgisiz Kanayan Kuşlar (şiir) (182)16	: Ürperme (şiir) (184) 1
ERKEKLİ, Osman Serhat	: İstanbul ve Bayram (şiir) (181) 1	: Durgun Günlük (186) 6
	: Günlük (182)12	: Durgun Günlük II (188) 4
	: Günlük (183)10	: Durgun Günlük III (189) 6
	: Çocuk En Güzel Şiir (şiir) (184)16	: Durgun Günlük IV (190) 6
	: Günlük (185)12	: Örumcek (şiir) (192) 6
	: Günlük (186)14	KALENDER, Arife
		: Kimse Kimseyle Ölmüyor (şiir) (184) 1
		: Üçlükler (şiir) (190)16
		KARA, Erkan
		: Bir Aşkın Şiiri (şiir) (190)13
		KARABULUT, Selami
		: Yaşlı Şair (şiir) (192)11
		KARAÇOBAN, Aytekin
		: 1000+1 Soru (şiir) (181)16
		: 1000+1 Soru (şiir) (182) 5
		: 1000+1 Soru (şiir) (185) 5
		: 1000+1 Soru (şiir) (187) 5
		: 1000+1 Soru (şiir) (192) 1
		KARADAŞ, Muammer
		: İlk yaz Mırıldatları (şiir) (188) 5
		: İlk yaz Mırıldatları (şiir) (189) 3
		: İlk yaz Mırıldatları (şiir) (191) 3
		KARADENİZ, Sinan
		: Kirazlı Mescit'ten Geçenler Tarihi (şiir) (186)16
		: Uzaklarda (şiir) (188) 1
		: İntizar (şiir) (189) 9
		: Boş Ağustos (şiir) (191) 5
		KARAKAYA, Abbas
		: Berkin Elvan (şiir) (184) 3

KARAKAYA, Müstehir	: Fotoğraf (şiir) (192) 8	ÖKSÜZ, Yunus Emre	: Kiraz Ölümü (şiir) (184) 9
	: Ellinci Basamak (şiir) (183) 5	ÖMER, Mine	: Güzel Merak II (şiir) (187) 5
	: Çılgınlık Saatleri (şiir) (188)13	ÖNDER, Hızır İrfan	: Göçmenler / Alaşiya (şiiirler) (189) 5
	: Kaan Özer'in "Deli Başlıklı Şiir" Şiirinde Yalanın Gerçeği Doğuruşu ve "Küpeleri Kan Kırmızı Bir Delinin Haykırış Örneği" (192) 4	ÖNDERSEVER, Sezgin	: Yalnızlık Üçlemeleri (şiir) (185)13
KARATAŞ, Hande	: Benim Adım (şiir) (182) 8		: İrtifa (şiir) (183) 3
KARIK, Elif	: Tanık (şiir) (182) 8	ÖZ, Musa	: Baban Oldum... Baban Öleceğim... (şiir) (186) 7
KAVAS, Yaşar	: Yokluk Eki (şiir) (188)11		: Penceresiz Zarf (şiir) (189)13
	: Altıpatlar ya da Kırk Saçlar Düzlemi (şiir) (181)13	ÖZAYDIN, Cem	: Kuşların Mülkiyeti (şiir) (183) 4
	: İhbar ve Muhbir ve Zangocun Çocukları (şiir) (186)15	ÖZDAMAR, Seyhan	: Kim Unutuyor Seni Aydede (şiir) (188)16
	: Renk (şiir) (189)15		: Taşların Güzü (şiir) (191) 7
KAYA, Emin	: Seni Suların Diliyle Sevdim(şiir)(182)8	ÖZDEMİR, Ahmet	: Kipini Arayan Adam (şiir) (190)13
	: Akkor Ten (şiir) (189)13	ÖZEN, Tolga	: Nübüvvet Mührü (şiir) (183) 7
KAYA, Murat	: Doğuran Mana (181)13		: Oyukçul Bir Hin (şiir) (187) 3
	: Evin Beş Hali (şiir) (184)14	ÖZEMİR, Ahmet	: Ay Damlası Sonnet'si (şiir) (184)11
KILIÇ, Beytullah	: Ex (şiir) (183) 4	ÖZEN, Tolga	: Başiboş Günler Sürüsü Kalan (şiir) (186) 1
	: Kısık Işık (şiir) (185)13		: Beden (şiir) (188) 7
	: Sual Boyundan Eğri (şiir) (192)10	ÖZER, Pelin	: İwan'dan Karen'a Kartpostal Serisi (şiir) (181) 7
KILIÇ, Mustafa Ergin	: Soğan Çiçeği (şiir) (185) 1		: Takırtılar (şiir) (182) 9
	: Vişne Çürüğü Değil Meyve Çürüğü (şiir) (187)13	ÖZER, Serkan	: Sessizlik Dahil (şiir) (186)12
KONŞER, Nevzat	: Gürül (şiir) (182)12	ÖZEŞER, Selma	: Sarahaten (şiir) (187)15
	: Kölelerini Yaradır Bir Ayrılık Ancak (şiir) (184)14		: Küçük Bir Ölüm (şiir) (189)12
	: Gülten (şiir) (192) 7		: Sana Ev Yapımı İncirli Bademli Cheesecake, Villanelle (şiir) (191) 3
KORKMAZ, Hüseyin	: Kırmızı İçinde Sararmışlık (şiir) (183)11	ÖZGÜL, Damar Orhan	: Yasak Sevda (şiir) (181) 8
	: Küçük Notlar -5 (186) 8	ÖZKAN, Recep	: Hiç Değilse (şiir) (182)13
	: Rivayet Düğümü (şiir) (189) 7		: Değilim (şiir) (191) 9
	: Küçük Notlar -6 (191) 8	ÖZŞEKERLİ, Türker	: Otopoetik Şiir ya da Yeni Zaman Tarikatı (187) 4
KÖSE, Hüseyin	: Güne Yağmurdan Başka Pencere Yok (şiir) (182) 1	ÖZTEPE, Ozan	: Memleketimden İsyân Manzaraları: I. Ağıt (şiir) (181) 9
	: Varis Hanımlara Çorap Dersleri (şiir) (187)16		: II. Veli (şiir) (186)11
KUTNU, Serdar	: Dökülmeler Tarihi (şiir) (187)15		: III. Deli Ayfer'in Dediği (şiir)(188)11
küçük İSKENDER	: Oğlakların Şarkısı (şiir) (186) 1		: Hüseyin Avni Cinozoğlu (190) 2
KÜÇÜKOĞLU, Emre	: Soft Porno (şiir) (188)14	ÖZTÜRK, Mert	: IV. D. Koğacioğlu'nun Günlüğünden (şiir) (191)13
MERCANOĞLU, Salih	: 2015 (şiir) (189) 1	PEKER, Hüseyin	: Öylesine Bir Günün Öğlesi (şiir)(192)3
MİRZAYİ, Tahereh	: Saçların Bakışlarıyla Rengârenk (şiir) (187)11		: 2015'in Mumunu Yakıyoruz (181) 4
	: Kan Bulmacası (şiir) (189)12		: "Ruhdeşen" Şiiri Üzerine Tozlu Düşünceler (182)10
NERGİZLİ, Bilal	: Êş (şiir) (183) 9		: Yıldızlara Çok Yakınım (şiir) (183) 1
ODABAŞ, Volkan	: Güz Çiçekleri Neden Aramızda? (şiir) (183) 5		: Arife Kalender Bilgece Söylemenin Eşiğinde (184) 8
	: Beldetun Meyyite (şiir) (182) 1		: Avlu Sesleri (185)10
OĞUZ, Cihan	: Halef ile Selef (şiir) (185) 3		: Halim Yazıcı'dan Bitmeyen Şiir (187) 6
	: Ölüm, Yavaş Yavaş (şiir) (188) 3		: Kirli Bombalar (şiir) (189) 3
	: Hafıza-i Beşer (şiir) (190)16	RAYMAN, Mehmet	: Çarpanlar (şiir) (181)12
OĞUZ, Mustafa	: Söz (şiir) (182)11		: Yaz Günü (şiir) (183) 5
	: Bildirge (şiir) (185) 5		: Tanımlama (şiir) (185) 7
	: Kan Kaybı (şiir) (187)14		: Erciyes (şiir) (187)14
	: Kalkan Bayrak (şiir) (192) 8		: Dil Dökümü (şiie) (192) 9
OLUKLU, İbrahim	: Yıllarla (şiir) (182)11	SAGIR, Tamer	: Düzeni Ben Kurmadım (şiir) (182) 4
	: Hürriyet'te Ali Girro (183)14	SARAÇ, Yusuf	: Haiku (şiir) (185)13
	: Yazılar Geliyor Düzeltiyeyi(şiir)(185) 5	SATILMIŞ, Özkan	: Yağmurdan Kaçıp (şiir) (181) 6
	: Nâzım Hikmet'in ve Edip Cansever'in "Masa"ları (186)12		: İtiraf Mektubu (şiir) (183) 7
	: On İki Yıl Sonra (şiir) (187) 1		: Can Çekirdeği (şiir) (186) 9
	: Şiirin "Ortalaması" (188)12	SAYIN, Baran Can	: Fundalıkta (şiir) (184)15
	: Şuara İçin Not (189) 4	SELENGA, Cihannur	: Aşk (şiir) (182) 9
	: Lanetli Bir Yaz (şiir) (190) 9		: Üvey(s) El Şiiri (şiir) (185)11
	: Aşk'ın Hâlleri veya "Şiir Kelimelerle Yazılır" (191)10		: Test (şiir) (187)13
	: Fatih Akça'nın Bir Şiiri: 'Yusuçuklar' (192) 6	SELİCİ, İdris	: Bu Yaşımın Geriye Dönebiliyorum (şiir) (184) 9
ORSAY, Hüseyin	: Gecenin Kara Buğdayı (şiir) (187) 3	SEZER, Mustafa Burak	: Ölmek (şiir) (183) 4
			: Sadakat (şiir) (185) 5
			: Denize Doğru (şiir) (189) 1
			: Sonrası (şiir) (191)11

SEZGİN, İdris	: Yokluk (şiir)	(182)14
	: Sanrı (şiir)	(186) 9
	: Yaratılış (şiir)	(190) 7
ŞAHİN, Kâzım	: Babama Şiir (şiir)	(186)16
	: Aldatan Zaman (şiir)	(189) 1
	: Hayat ve İncinen Çocuk Sesleri (şiir)	(191)13
ŞAHİN, Nur Neşe	: Mübah (şiir)	(191)7
ŞANVER, Sedat	: Felafel (şiir)	(191) 1
TAHTA, Ahmet	: Şair (şiir)	(183)15
	: Hayalhane Terzisi (şiir)	(188) 7
TAN, Turgut	: Yok (şiir)	(181) 8
	: Yağmurda Şiir (şiir)	(187) 5
TARALI, Halil	: Hasılı (şiir)	(190) 5
TATLİSES, Burcu	: Haroşa (şiir)	(183) 1
	: Gölge Turuncu (şiir)	(185) 7
TEMİZ, Hasan	: José İçin Yanlış Opera (şiir)	(188)14
TEMURTAŞ, Şerif	: Hayata Tutuşan Alaz (şiir)	(182) 4
	: Yaz Sıcağı (şiir)	(184) 5
	: Kanarken Kalbim (şiir)	(188)11
	: Sinama Yurdumla Beni (şiir)	(190)15
TİRYAKİ, Ertuğrul	: Zarif Ölüm (şiir)	(181)16
	: Kendisi Gibi (şiir)	(183)13
	: Bitkisel Hayat / Yavaş Yavaş (şiirler)	(188)16
	: Haikular (şiirler)	(190) 1
	: Haikular (şiirler)	(192)10
TOKER, Kerem	: <i>Veronica Franco</i> 'yu Nasıl Bilirdiniz? (şiir)	(190) 4
TOKMAN, Erkut	: Senden Sonra Aşk Vardı (şiir)	(185)15
TOP, Erdiç	: Geceyle (şiir)	(183)15
TOPAL, Selçuk	: HI EQ / Haiku Düşse Selam / Haiku Bahar Örtüsüdür Düşümde (şiirler)	(187)15
	: Haiku Düş Sorgusu / Düş Kokan Haiku (şiirler)	(189) 1
TURHAN, Kaan	: Edebiyat Yarıştırmalarının Manifestosu Eksikti!	(182) 6
TUZCU, Mehmet Mümtaz	: Kil-ü- Kaal Olsa Keşke (şiir)	(181) 1
	: Yandımalaz Ey Külbahur (şiir)	(183)16
	: Kaside (şiir)	(186)16
TÜRKERİ, Leyla	: Kıvrıntı (şiir)	(183) 4
	: Coğrafya (şiir)	(185)13
TÜYLÜOĞLU, Aslıhan	: Yardan Adam	(190)12
ULU, Yücel	: Şiir (şiir)	(189)16
UYŞAL, Oya	: Alışkanlık (şiir)	(186) 1
ÜLKER, Yalçın	: Başat / Aşk / Fakülte / Kırac / Geç (şiirler)	(187)12
ÜNVER, Serdar	: Bari Güller Sevindir (şiir)	(187) 1
ÜZER, Şeyda	: Henüz Yeni (şiir)	(181) 5
VURAL, Fesih	: Ötekilerin Şiiri (şiir)	(183) 7
	: Sancı (şiir)	(187) 7
YAĞAN, Ali	: Semah (şiir)	(184) 7
	: İki'ler (şiir)	(187) 9
YALMAN, Neslihan	: Mister (no) simple (şiir)	(182) 5
YAZICI, Halim	: Bir Çingene İçin Caz (şiir)	(181)16
	: Düşüm Kadardı Aklım (şiir)	(184) 1
YILDIZ, İrfan	: Atçı Ali Kendini Niye Astı (şiir)	(181)3
	: Kütük Şair (şiir)	(182) 9
	: Özgecan İçin Keder (şiir)	(184) 5
	: Ekselans Deve (şiir)	(188) 1
	: Ayışığına Şarkı (şiir)	(190)11
YILMAZ, Erol	: Acı Örüntü (şiir)	(182)10
	: Eskime (şiir)	(185) 9
YILMAZ, İsmail Güney	: 128 (şiir)	(186)15
YILMAZ, Recep	: Güz (şiir)	(181) 9
	: Erimeler (şiir)	(183) 9
	: Figansız (şiir)	(187)12
	: Gülümsemen Gibi Güzel →	

Ses geliyor.
Evin etrafını dolaşmalıyım üzerimde pijamalar olmalı.
Yanıma bir ışık bir sopa almalıyım ne olur ne olmaz.
Oysa saçlarımı da yıkamıştım su akıyor.
Kaldırımlar da yerinde henüz baktım şimdilik her şey yolunda.
Yüzüme dik dik bakmasına alıştım sokağın
perdemi araladığımda.

Bu ev beni biraz garipsiyor bunu hissettim.
Çerçevelerle konuştum buzdolabı halı ve
aklınıza ne gelirse. Su içmeliyim musluktan mesela
fakat onunla da konuşmuyoruz. Hapşırıldığımdan beri
avuçlarım delik ellerimi hiç yıkamadım. Gidecek
başka yerim yok hepsiyle aramı iyi tutmalıyım.

Yüzüne fondöten sür anne
son bulsun uykularıyla dargınlığım.
Eşyaları boş verdim satarım hepsini
hem madde dediğin de nedir. Sen evet de
söz yatağa girerken çoraplarımı da çıkarırım.
Yalnız ben değilmişim gecenin tedirginliğini
kendi endişesi zanneden. –çok mu telaşlıyım-
Birkaç kişiyle konuştum öyle söylediler inan
ben onların yalancısıyım. Bana biraz yardımcı ol anne
işe ellerimi yıkamaktan başla. Öldükten sonra biraz gül
ya da izin ver gençliğine bir kez olsun laf atayım.

Biriniz şarkı söylesin tekerleme de olur
başka dilde bir gazelde uyuyamıyorum.
Gözlerimi kapayıp yastığımı sıkıştırmalıyım orama.
Ayıp değil hayır -kötü tahmin-
sandığımız yerin biraz aşağısına bacak arama.
Biriniz ses çıkarsın duvara vursanız da olur
kulaklarımı oyalayın yeter bir tek onu tutamıyorum.

Bu ev beni biraz garipsiyor bunu hissettim.
Hoşlanmıyorum her gece detaylarla oynadığım bu
kumardan.
Annem eşyalardan yana belki de babamı denemeliyim.
Dizlerimin üzerine çoktan çoktüm yalvarmayı onda
öğrendim.
Çok şey diledim –ellerim açık- şimdi tek tek anlattırmanın.
Biriniz ses çıkarın ellerinizi çırpın ıslık da olur.
Uyumalıyım.

	Esiyor Rüzgâr (şiir)	(189)13
	: Sayıklamalar (şiir)	(191)13
YÖRGÜÇ, Berker	: Aydınlık Harabeler (şiir)	(187) 5
	: Kurtaran Ateş, Saklayan Taş (şiir)	(190) 5
YÜNLÜEL, Reha	: -Kirlenmiş Sevişmeler- (şiir)	(186) 3
	: Karanlık Odada Şiir Ta'bi (şiir)	(192)1

ŞİİRLER

ATLILAR

Gece terli, adam terli, at terli
Işıyan sisin içinde gitti geldiler
Bıçak sırtı yamaçta doğrandılar

Ve dedi adam:
Bu teni
Verdik ucuza
Terazi de hileli
Düşüyorum attan

Bir yer arıyormuş, öyle bir anlattı ki
Bilsek, tarif etmez, biz giderdik

Sabah binlerce atlı sökün etti
Sabah biz de katıldık binlerce atlıya...

TARİH

En bakır sesimle suyu çağırıyorum
Bir kalay ritmi arıyorum tarihte

Kümbetli kambur tarih
Sabah uyanacaksın ki yıkılmış kaleyi su
Eritmiş kalayı, yine bakır, yine bakır

En bakır sesimle diyorum ki
Ey tarih
Bırak tanıyalım yüzünü
“Ben o değilim” diye başka sular
Aşılmaz surlar
Koyma önümüze...

Gülten Akın
(1933 – 4 Kasım 2015)

Şair Sennur Sezer’i sonsuzluğa uğurladık. Sözcükler ve
ışıklar içinde uyusun... - *Akatalpa*

AYRILANLAR İÇİN RAP

göğsümden kalbimi sök ve öl beni bu ıssız akşamda
belirsizlik kalmasın aramızda diye yap bunu
çünkü kurbanıyız gölgelerimizin ve zaman akıyor
bakışlarımızın deltasından zehirli bir yılan gibi
öyle yavaş yavaş değil bir kerede öl hem de
eksiklerimizden yonttuğumuz bir bütünlük
bitmiş bir aşk diye sunulsun sallantılı masalarda
yıkalmı bakışlarımızın hiçlik köprüsünü
yitirmek en çok böyle durumlarda anlamlıdır ya
yitireceğini bile bile kazan beni, belki de
kazanacağımı bile bile yitir, boşluğu doldurur
nasıl olsa bir kadeh şarap!

alışmak, düğme ile ilik arasındaki korkusu gözün
karanlığı seviyoruz diye yordam, yordamsız diye
akşam, bizi bizden koparan bir şarkı radyodan
sonra bütün iyilikler, güzellikler üzerinde olsun
buharlaşmaya alışıyor kalbim bütün kapıları
sonra iki kırık şiir, iki denizsiz liman aramızda
yeniden yeniden bitiyoruz eski kitaplar gibi
başka bir tuhaflık yok sanırım aklımıza takılan
kılavuzsuz bir imlâyız arayıp da bulmanın ucunda
sabaha kalmadan solarız, güzeliz yine mi çiçek
gibiyiz bütün sarhoşlukların ortasında
bırak beni, gözlerimi oyalamaya yeter
nasıl olsa çölümüzdeki serap!

insan kendini yalnızca kendinde tanıyor
buna inan ve hiçbir şeye inanma kendinden başka
dokunaklı bir şeylere çarpıyoruz ne yana dönsek
gözlerime bakmadan ayrıl bu kavşakta
sevgilim, her şeyin bir sonu var, ama herkesin
gel bizim bir sonsuzumuz olsun
anılardan yeni bir hayat kurulamasa da
acılardan kurulmuş eski hayatlar rol çalabilir
hoyrat makaslarla kesilmiş mutluluk patronlarından
ne rötuş gerektirir bendeki taşralı sabır
ne de senin çocuksu şaşkınlığına gülümser
nasıl olsa fotoğraftaki arap!

Yayın Yönetmeni	: Ramis Dara	Katkı Payı	: 25 TL.
Prodüksiyon	: İhsan Üren, Z. Ersin Erdem, Yalçın Oğuz, Halim Çiftçi.	Posta Çeki ya da Banka hesabı:	Ramis Dara adına açılmış; 6025702 numaralı Posta Çeki hesabı ya da Yapı Kredi Bankası Mudanya şubesi (567) Hesap No: 72092839 IBAN: TR37000670100000072092839
Yayın Adresi	: Ömerbey Mah. Ş. K. Ahmet Sok. Fidan Apt. B. Blok. Kat: 2, D: 5 - MUDANYA	Baskı	: Akın Erim Matb. Hocalizâde Cad. 7/27 Setbaşı – BURSA
Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü	: Zühtü Engüdar (Alipaşa Mah. Konuralp Cad. Karnur Apt. No: 22 D: 3 Osmangazi– BURSA)*		
Yazışma Adresi	: PK 68 16361 Ulucami – BURSA		
Yayın Türü	: Yaygın süreli yayın. ISSN 1305 – 7685		
E- Posta	: akatalpa@hotmail.com		

Ocak 2000’de Bursa’da Ramis Dara, Melih Elal, Serdar Ünver, Ali Özçelebi ve arkadaşları tarafından kurulan şiir ve eleştiri ağırlıklı aylık edebiyat dergisi
Akatalpa (www.akatalpa.org), şair ve yazarlarının bağışladıkları telifler ve bazı şiir dostlarının sürekli katkısıyla yayımlanmaktadır.

